

աշտարակեցւոյն. կանոնգիրքն: Զարբանամու աղբաթանեցւոյն ի դվին, ուխտանէս եպիսկոպոսն ուռհայի. տէր յովհաննէս ի նոյնն. Կիրակոս գանձակեցին ի նոյնն: Զեզրի քառասնակերտացւոյն ի կարին. յովհաննէս եպիսկոպոսն տարօնու. տէր յովհաննէս ի նոյնն. սամուէլ անեցին ի նոյնն, Կիրակոս գանձակեցին ի նոյնն: Զյովհաննու օծնեցւոյն, ինքն իսկ ի նոյնն. տէր յովհաննէս ի նոյնն. սամուէլ անեցին. Կիրակոս գանձակեցին: Զսոխոյնի բխոյնեցւոյն. կանոնգիրքն: Զգաքարիայ ձագացւոյն ի շիրակաւան. Սահակ եպիսկոպոսն տայոց, մականուանեալն մուշտ. Վարդան վարդապետն Գանձակեցի ի պատմագիտութեան իւրում: Զժողովն անւոյ յորում ընկեցին զտէր Վահան յաթոռոյն. Մատթէոս Վանաց երէց ուռհայի ի տարեգիրս իւր, սամուէլ անեցին. Կիրակոս գանձակեցին: Զժողովն անւոյ՝ որ ի սակս տեառն պետրոսի գետադարձին. մատթէոս Վանաց էրէց ուռհայի՝ ի նոյնն. Կիրակոս Գանձակեցի: Զժողովն քեռնոյ. Ներսէս շնորհալին՝ ի վիպասանութեան նախնեաց՝ (այսմ չեմ ես անձամբ տեղեակ՝ այլ ի գրուածոց մեր վեր. Հայր Իգնատիոսին առի): ԶԳրիգոր տղայի ի տարսոն: Գործք ժողովոյն և թուղթք տեառն Գրիգորիօի, Ներսէսի. և Գրիգոր տղայի և Կիրակոս Գանձակեցին: Զժողովն որ ի մեծն հայք վասն տօնելոյ զտօնս ըստ ամսոյ ևն. Կիրակոս Գանձակեցին: ԶԿոստանդնի ի սիս առաջին. Կիրակոս Գանձակեցին: ԶԿոստանդնի ի հոռվմկլայն. Կիրակոս Գանձակեցին: ԶԳրիգորի անաւարկեցւոյն ի սիս. Բ. ճառընտիրն. ի Կալանէ յիշատակեալ. ԶԿոստանդնի Կեսարացւոյն յատանայ. նոյն ճառընտիրն ի Կալանէ յիշատակեալ: Զժողովն ի մեծ հայք՝ յորում ի բաց կացին յաթոռոյն սսայ. Թումա ոմն վարդապետ պատմաբան, ժամանակակից յուսանու որոտնեցւոյն: Զժողովն յէջմիածին՝ յորում ընկալան զգլխաւորութիւն եկեղեցւոյն հոռվմայ. և զժողովն ի Կարին յորում ի բաց եկաց յաթոռոյ տէր սահակ ահագինն. չունիմ ի պատմագրաց ինչ ցուցանել՝ զի յայսմ դարու են եղեալ, և թէ՛ գրեաց ևս ոք զանցս ժողովոցս, չև ևս էհաս ի ձեռս մեր. ուստի և ի հաւատս պատմողացն է ապաստան:...

Ի վենետիկ յամի տեառն 1772
մարտի 23

Նուստ ծառայ
Հ. Պետրոս Վ. Կ. Մ.

ՅԸ.

Դարձեալ յոյժ շահեկան տեղեկութիւններ Տէր Կոմիտաս վկայի փառաւորութեան մասին, ուր կը փայլի միանգամայն Միաբանութեանս կողմանէ ի սկզբանէ եղած ամենամեծ յարգանքը: Վաւերագիրս կը յիշատակէ նաև Եր. Վկային տապանազրին յորինողի որոշ անուան (Հ. Մկրտիչ Անանեանց): Կը հաղորդուի նաև Երանելւոյն գերեզմանին վրայ արդարօրէն պատուհասեալի մը ծանր դէպքը:

Գերասպետի Գերյարգութեանոյ ողջոյն խոնարհակաւ

1772 ի մայիսի 18

... Յայգոսիկ աւուրս ընդ յովսէփ աղային փափագողութենց, որք սաստիկ բարեկամք են Գերյարգութեանդ, և միաբանութեան մերոյ, և ինձ, և երախտաւորք յոյժ, չոքայ յուխտ գերեզմանի երիցս երանեալ տէր Կոմիտասին. և վասն միաբանութեան մերոյ՝ ետու օրհնել զգերեզման նորա տասն քահանայիւք...: Էլ յետ օրհնութեանն, ի գուճս անկեալ առ գերեզմանաւ նորա, աղօթս հոգեհառաչս վասն միաբանութեան մերոյ, և վասն իմ և վասն երախտաւորաց մերոց մատուցի առաջի նորա: Էլ յետոյ ապա զՀայր մկրտչեան գեղեցկահիւս ոտանաւորս գերեզմանի նորա ընթերցայ. և ուրեք ուրեք ի մեկնելն իմ զբանս նորա, քահանայն գերեզմանականք որք առընթեր իմ կային,